

Narcís Serra vol convèncer el PSC en el tema OTAN

/ Francesc Ciscar

Oriol DOMINGO

Anar-hi anant

l'OTAN? Anar-hi anant, cantaven els nois de La Trinca. Fonts generalment ben informades asseguren que, aquesta vegada, el cant irònic no fou interpretat durant el recent Congrés del PSC-PSOE. Seria massa que ho haguessin fet.

L'actual posició dels socialistes catalans sobre la continuació d'Espanya al si de l'Aliança Atlàntica ja no és aquella que va ajudar Felipe González a entrar al Palau de la Moncloa i a escollir Narcís Serra com a ministre de Defensa. Allò de «OTAN, d'entrada no» s'ha acabat.

I ha estat Serra qui ha gestionat amb els dirigents del PSC-PSOE perquè el congrés d'aquest partit adoptés una resolució ben curiosa. Els socialistes catalans diuen que estan en contra de l'entrada de l'OTAN, però... No és un «no» de veritat. Es renten les mans. Volen salvar la cara, mentre dimiteixen de la seva responsabilitat. Re-

Els partits catalans i l'OTAN

nuncien a la sobirania com a partit. I traspassen la decisió definitiva al Congrés Federal del PSOE. Els socialistes catalans s'adaptaran al que decideixi el PSOE i la Moncloa. És a dir, s'adaptaran a la continuïtat d'Espanya dins l'OTAN.

Raimon Obiols sap molt bé que les qüestions internacionals no són problemes de Catalunya, sinó del partit federal. Això ho ha dit Carmen García Bloise.

Mentre, Esquerra Republicana i PSUC són els dos únics partits parlamentaris catalans que continuen mostrant-se contraris a l'ingrés a l'OTAN i a favor de celebrar el referèndum promès per González per sortir de l'organització atlàntica. El partit d'Heri-

bert Barrera es manté, així, clarament dins la seva habitual postura.

El PSUC ha estudiat la nova situació a la reunió del seu darrer Comitè Central. Els comunistes catalans han confirmat el temor que el govern socialista abandone el programa electoral. Consideren que la proposta del president González de cercar un consens parlamentari, per mantenir Espanya al si de l'OTAN, suposa un gir de 180 graus de la política exterior defensada pel PSOE quan era a l'oposició i durant la campanya de les darreres eleccions generals.

Els comunistes assenyalen que el president del govern espanyol ha renunciat sense cap pudor a la seua

famosa afirmació que, si s'entrava a l'OTAN per una decisió del congrés dels Diputats adoptada per majoria simple, el PSOE, si guanyava les eleccions, faria per sortir-ne amb la majoria simple també.

Per això, el PSUC afirma que és més necessari que mai continuar l'acció ciutadana per aconseguir la convocatòria d'un referèndum, amb una pregunta clara, i que el govern es compromet a respectar el resultat. S'intensificarà, doncs, la campanya a favor de la sortida d'Espanya de l'OTAN.

Al seu torn, la primera força política catalana, Convergència i Unió, continua pensant el mateix que pensa des del primer dia. CiU considera que la incorporació a la Comunitat Econòmica Europea i l'entrada dins l'estructura de l'Aliança Atlàntica van lligades. Són dos fets que, inexorablement, s'impliquen mútuament. Les coses són com són. La realitat és tossuda.

A més, per a CiU, la celebració d'un referèndum per a ratificar una decisió presa pel congrés de diputats seria un greu precedent. Considera que podria ser anticonstitucional i, en tot cas, creu que un referèndum de ratificació afecta la credibilitat del parlamentarisme representatiu i democràtic. Crear el precedent que el poble hagi de confirmar per referèndum el que el parlament ha decidit seria debilitar la mateixa institució. A Catalunya, i és broma, cada dia hi ha més gent que pensa que el president Felipe González complirà el compromís de convocar el referèndum al febrer de 1986. Ja és diu que serà el 29 de febrer. El que succeix és que, l'any 1985, el calendari passa del 28 de febrer a l'1 de març.